

EXPUNERE DE MOTIVE

Prin Rezoluția nr.54/109 din 9 decembrie 1999 a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite a fost adoptată Convenția internațională privind reprimarea finanțării terorismului, deschisă spre semnare până la 31 decembrie 2001. România a semnat Convenția la data de 26 septembrie 2000.

Adoptarea unui astfel de document în cadrul Organizației Națiunilor Unite reflectă preocuparea constantă a acestui înalt for mondial pentru găsirea unor soluții care, prin includerea lor în legislațiile naționale, să permită promovarea unei politici penale comune de către statele membre în vederea prevenirii și combaterii terorismului internațional.

Convenția internațională privind reprimarea finanțării terorismului cuprinde prevederi referitoare la sancționarea faptelor ilicite săvârșite cu intenție în vederea finanțării actelor de terorism.

Convenția se aplică îndeosebi infracțiunilor săvârșite de persoanele care, direct sau indirect, în mod ilicit și deliberat, furnizează sau strâng fonduri în intenția de a le furniza sau știind că vor fi utilizate, în întregime sau în parte, în vederea comiterii infracțiunilor la care se referă instrumentele internaționale menționate în anexa la Convenție. De asemenea, se aplică unor alte fapte de natură să determine moartea sau vătămarea corporală gravă a unei persoane care nu participă direct la un conflict armat când, prin natura sau contextul său, această faptă are ca scop intimidarea populației sau constrângerea unui Guvern ori a unei organizații internaționale să îndeplinească sau să se abțină de la îndeplinirea oricărei fapte. Strângerea sau adunarea fondurilor în acest scop constituie infracțiune, chiar dacă fondurile au fost sau nu utilizate efectiv pentru a comite faptele incriminate. Convenția nu se aplică atunci când un act de această natură nu conține nici un element internațional (de extraneitate) în sensul Convenției.

Fiecare Stat-Parte își asumă obligația de a lua, în conformitate cu principiile sale de drept intern, măsurile necesare în vederea identificării, înghețării, sechestrării sau confiscării fondurilor utilizate sau destinate a fi utilizate pentru comiterea faptelor incriminate.

Statele-Părți sunt obligate: să-și stabilească competența jurisdicțională referitor la aceste infracțiuni; să califice drept infracțiuni faptele prevăzute la articolul 2 din Convenție și să prevadă un regim sancționator corespunzător gravității acestora; să stabilească regulile de urmărire penală, de judecată, de executare a pedepselor, precum și cele de extrădare a persoanelor acuzate; să colaboreze cu celelalte State-Părți în scopul prevenirii, realizării schimbului de informații și a mijloacelor de probă necesare derulării procedurii penale. Infracțiunile prevăzute în Convenție sunt considerate cazuri de extrădare între Statele-Părți în virtutea tratatelor încheiate între ele și în virtutea Convenției însăși.

Convenția stabilește principiile după care este atrasă competența jurisdicțională a Statului-Parte: principiul teritorialității – infracțiunea comisă pe teritoriul statului respectiv; principiul naționalității – autorul infracțiunii este cetățean al Statului Parte, indiferent pe ce teritoriu se săvârșește infracțiunea.

Cu ocazia depunerii instrumentului de ratificare, în conformitate cu prevederile art. 2 paragraful 2 din Convenție, este necesar ca România să formuleze o declarație, ținând cont de faptul că nu este încă parte la Convenția internațională pentru reprimarea atentatelor teroriste cu explozivi, adoptată de Adunarea Generală a ONU, la New York la 15 decembrie

1997, semnată la data de 30 aprilie 1998. Declarația devine caducă în momentul în care România devine parte la Convenția respectivă. De asemenea, potrivit dispozițiilor art.7 paragraful 3 din Convenție, se va formula o declarație prin care se stabilește jurisdicția română pentru infracțiunile prevăzute la art.2, în condițiile dreptului intern.

Reafirmând necesitatea de a combate prin toate mijloacele, în conformitate cu Carta Națiunilor Unite, amenințarea păcii și securității internaționale cauzată de actele teroriste, prin Rezoluția 1373/2001, Consiliul de Securitate al Organizației Națiunilor Unite a solicitat statelor membre să devină părți la convențiile internaționale și la protocoalele cu privire la terorism, inclusiv la Convenția internațională privind reprimarea finanțării terorismului.

În vederea armonizării dreptului intern cu prevederile Convenției au fost adoptate următoarele acte normative: Ordonanța de urgență nr.141/2001 pentru sancționarea unor acte de terorism și a unor fapte de încălcare a ordinii publice, precum și Ordonanța de urgență nr.159/2001 pentru prevenirea și combaterea utilizării sistemului financiar-bancar în scopul finanțării de acte de terorism.

În temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr.141/2001 au fost sancționate sever, cu pedepse urcând până la maximul general al închisorii de 30 de ani, unele acte de terorism, săvârșite în scopul tulburării grave a ordinii publice prin intimidare, prin teroare sau prin crearea unei stări de panică.

Prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.159/2001 au fost interzise toate operațiunile financiar-bancare între rezidenți și nerezidenți, precum și între nerezidenți, constând în operațiuni de cont curent și de cont de capital, inclusiv operațiunile de schimb valutar, astfel cum sunt definite prin reglementările valutare emise de Banca Națională a României, efectuate pentru sau în contul unor persoane (fizice sau juridice) suspecte de a fi implicate în acte de terorism sau de finanțare a unor astfel de acte, care sunt prevăzute în anexă. Actul normativ realizează transpunerea în dreptul intern a cerințelor prevăzute de art.2, 4, 8 și 18 din Convenție.

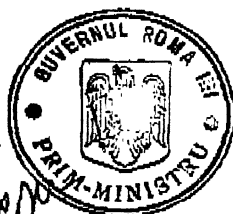
Convenția internațională pentru reprimarea finanțării terorismului a intrat în vigoare la data de 10 aprilie 2002, ca urmare a îndeplinirii cerințelor impuse de art.26 paragraful 1 (după treizeci de zile de la depunerea a douăzeci și două de instrumente de ratificare; la data de 1 aprilie 2002 erau depuse 26 instrumente de ratificare).

Față de cele prezentate mai sus, a fost întocmit proiectul de lege alăturat, pe care, în conformitate cu prevederile Legii nr.4/1991 privind încheierea și ratificarea tratatelor, vă rugăm să-l aprobați.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Ministerul Afacerilor Externe al României

Nr.D6/1901

Propun aprobarea
semnării Convenției,VALERIU ISĂRESCU
PRIM-MINISTRU

București, 17 mai 2000

APROB,

EMIL CONSTANTINESCU
PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

MEMORANDUM

Avizat: VALERIU STOICA, ministru de stat, ministrul justiției

CONSTANTIN DUDU IONESCU, ministru de interne

De la: PETRE ROMAN, ministru de stat, ministrul afacerilor externe

**Tema: Aprobarea semnării Convenției internaționale privind lupta
împotriva finanțării terorismului**

Convenția internațională privind lupta împotriva finanțării terorismului a fost adoptată de Adunarea Generală a ONU la 9 decembrie 1999 și deschisă spre semnare la 10 ianuarie a.c..

Interesul statelor europene, precum și al SUA, față de acest document - care a avut la bază un proiect elaborat de Franța - a fost evident încă din timpul negocierilor și a condus la finalizarea și adoptarea ei într-un interval relativ scurt de timp.

-2-

Convenția elaborată sub egida ONU acoperă o importantă lacună a cadrului juridic internațional din domeniul combaterii terorismului, concentrându-se asupra fazei de pregătire și nu asupra actului terorist în sine.

Caracterul de noutate al acestui instrument juridic rezidă, în principal, în faptul că recunoaște importanța fundamentală a combaterii finanțării terorismului, cuprinde prevederi privind răspunderea persoanelor juridice (organizații sau grupuri).

Pentru infracțiunile reglementate în acest cadru, nu poate fi refuzată extrădarea prin invocarea naturii politice sau fiscale a acestora, statele având obligația de a le introduce în textul acordurilor bilaterale în materia extrădării.

Convenția stipulează că sunt acte incriminate penal furnizarea sau colectarea de fonduri despre care se știe că se intenționează sau se crede că vor fi folosite la producerea de acte teroriste. Aceste acte criminale le includ și pe cele deja menționate în convențiile existente privind combaterea terorismului (deturnarea de aeronave, luarea de ostateci).

La articolul 26 se stipulează că prezenta Convenție va intra în vigoare în cea de a treia zi care va urma datei depunerii pe lângă Secretarul general al Organizației Națiunilor Unite a celui de-al 22-lea instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau adeziune.

Până în prezent, Convenția internațională privind lupta împotriva finanțării terorismului a fost semnată de Franța, Marea Britanie, SUA, Finlanda, Olanda, Malta, Sri Lanka, Italia și Federația Rusă.

Având în vedere poziția de principiu a țării noastre, favorabilă acțiunilor internaționale vizând preîntâmpinarea și combaterea terorismului sub toate formele, precum și faptul că semnarea Convenției ar reprezenta un demers semnificativ de susținere a Franței, inițiatorul acestui document, propunem aprobarea semnării Convenției internaționale privind lupta împotriva finanțării terorismului.